

Volt egy nap ebben a hónapban, egy fekete péntek. Amikor sorban álltak az emberek, akik sehova sem siettek, csak csendesen várokoztak 10-én, pénteken, a veszprémi takarékszövetkezet helyiségében. A nyugdíjukért jöttek, de az nem érkezett meg. Senki sem tudta, miért nem jött a nyugdíj, ugyanis pontosan ez volt a napja, és a szomszéd már szólta is reggel, hogy a mobilja jelezte, a számláján a pénz. Sőt, háromszor is jelzett a telefonja, mert a szomszéd három részletben kapta a járandóságát.

Várok. A reggeli nyitástól délután háromig. Órák hosszat, türelmesen. Álldogáltak, beszélgettek, kimentek levegőzni, volt, aki elment, és többször is visszatért. Az „irodisták” és a nyugdíjasok jól ismerik egymást, mert minden hónapban, találkoznak, amikor „nyugdíj van”. A tolóablak mögött sem tudták, érdemes-e várakozni. A várokozók megbeszélték, hogy természetesen érdemes, ugyanis egy fillérjük sincs. Ki bevásárolni nem tudott, mert nem volt miből, ki a lányának ígért a nyugdíjából, mert „ott kisgyerek van”, ki a csekkjeit szorongatta, ki a közös képviselőt szidta, mert az kivetette a nevét a szégyen táblára, pedig csak egy hónapot késett a közös költséggel.

Kádár idejében ilyen nem volt, kezdte वाली. Rámordultak, ne beszéljen hülyeségeket. Mindenkinek volt hozzáfűzni valója, aztán egyesek eltűnődtek, hogy Gyurcsány idejében is jobb volt, nekik majdnem leharapták a fejüket, orbánoztak is, mire egy úriember a nemzeti együttműködés kiváló harcosaként állt elő a magyarázattal. Kapott is hideget, meleget. Aztán összerázódtak, megbékéltek, abban is megállapodtak, kire (nem) fognak szavazni, beszélgettek, politizáltak, nevetgéltek.

Déltájban Rózsika közölte, még egy fát sem evett, pedig cukorbeteg, de ő már kivárja. Éva sem tudta még kiváltani a gyógyszereit, és most akkor hétfőig mi lesz? A tolóablakok mögött ülő hölgyek szemmel láthatóan kényelmetlenül érezték magukat. Legyenek türelemmel, ha már eddig vártak, mondták röstelkedve. Rózsika fél három tájban mondott egy csúnyát, sőt kettőt, és elindult a vakvilágba. Már az ajtón kívül volt, amikor felrikantott egy irodista lány, hogy Rózsika, várjon, megjött!

Háromnegyed háromkor, összesen 16 ezer forint. Az asszony hangosan tűnődött a pénzecskeje fölött. A többiek is. Hát ez meg mi? Nem nyugdíj, nem pótlék, nem térítés, mi a fene? A többi majd hétfőn, hallatszott a magyarázat, majd Rózsika halkán megszólalt: akinek kell, ad ő szívesen kölcsön, hétfőig.

Forrás: www.veszpremkucak.hu

Ebben a kis újságban rendszeresen olyan híreket talál, amelyek nem jutnak el mindenkinek. Ha úgy gondolja, hogy az itt olvasottakról másoknak is tudnia kellene, akkor nyomtassa ki vagy fénymásolja le több példányban, és adja tovább! A friss lapszámokat a www.nyomtassteis.hu oldalról töltheti le. Az itt érintett témákról sokkal bővebben olvashat a honlapunkon. Kiadja: eDemokrácia Műhely Egyesület | info.nyomtassteis@gmail.com Kövessen minket a Facebookon! www.facebook.com/nyomtassteis :: veszprem.nyomtassteis@gmail.com

NYOMTASS TE IS!

www.nyomtassteis.hu

Hírek, amelyek eddig nem juthattak el mindenkire

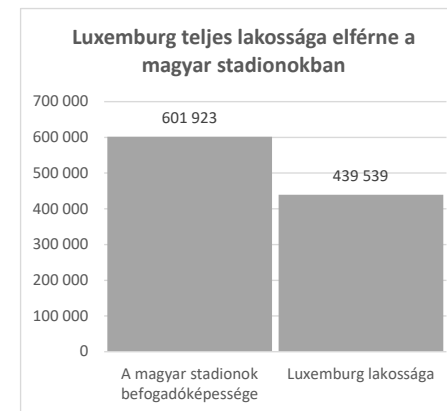
Urbán Flórián a magyar fociról – Milliárdokat ölünk a semmibe!

A futballista a szégyenteljes luxemburgi vereség után nyílt levélben fordult Orbán Viktor miniszterelnökhöz.

„Luxemburg–Magyarország 2 : 1. Sokan hittük, hogy az Andorra elleni vereségnél nincs lejjebb. De bizony van! Az ellen a Luxemburg ellen, amelyet egy valamirevaló NB I-es csapatnak gólokkal kellene vernie! Miniszterelnök úr! Maga tényleg

nem fog véget vetni annak, hogy fideszes seggnyalók vezessék a magyar labdarúgást? Nem kéne legalább a futballban elfelejteni a politikát és a szakmára helyezni a hangsúlyt? Magát tényleg nem zavarja, hogy milliárdokat öl bele a semmibe? Az akadémiai rendszer bevezetése óta nem neveltek ki egyetlen olyan labdarúgót, aki európai élcspathoz tudott volna kerülni. Luxemburg–Magyarország 2:1. Bátran szégyellje magát mindenki, aki ennek az eredménynek a részese. Mondom, mindenki. Maga is!”

Ha egyszer úgy alakulna, hogy Luxemburgból egy szép napon mindenki Magyarországra jönne, simán elférnének a kisebb-nagyobb magyar stadionokban. Ülőhely mindenkinek jutna, és még maradna is legalább tízezer hely a külföldi barátoknak, ismerősöknek.

EGYMILLIÓ FORINT FÖLÖTT EGY-EGY SZÉK ÁRA

Az Orbán Viktor miniszterelnök háza mellett felépült felcsúti stadion volt az első, ahol a székenkénti költség átlépte az egymillió határt.

Szombathelyen sem sajnálták a pénzt a stadionra. Eredetileg arról volt szó, hogy 8,8 milliárd forintot kell az építkezésre költeni, végül 15,6 milliárdnál állt meg az

ár. És hogy mindez még látványosabb legyen: nem sikerült üzemeltetőt találni, így ezt az építető nonprofit cégre bízták, az önkormányzat pedig bérleti díjat fizet a létesítmény használatáért.

Négy olyan csapat van most az NB I.-ben, amely stadionjának építésekor egy új szék ára egymillió forint felett jön ki. Az

egy ülőhelyre jutó 1,8 milliós költséggel Szombathely verhetetlen, de ülőhelyenként 1,2 millió forintnál is többbe kerül a Vasas, valamint a Videoton most épülő pályája, és a felcsúti stadion is becsúszott az egymillió székenkénti ár fölé.

Forrás: www.index.hu, www.hvg.hu

Rendőrt hívtak, mert migránsoknak nézték az önkéntesként dolgozó külföldi egyetemistákat

Egyre szomorúbb eredménye van a kormány gyűlöletet szító kampányának. Egy olyan országba, amelynek fontos bevételi forrása a turizmus, lassan nem léphetnek be csak habfehér bőrű emberek.

A Pest megyei Perbálra múlt hétén érkezett három egyetemista Srí Lankáról, hogy önkéntes munkát végezzenek egy sérült emberekkel foglalkozó lakóotthonban.

A Srí Lanka-i fiatalok már a megérkezésük másnapján „migránsgyanúba” keveredtek, a helyiek rájuk hívták a rendőrséget. Az eseményeket követően a diákszervezet a következő közleményt adta ki:

„Ők azért jöttek ide, hogy önkéntesként, ingyen foglalkozzanak sérült gyerekekkel és felnőttekkel, a magyar társadalom hasznára. Van útlevelük, vízumuk, diákigazolványuk, repülőjegyük visszafelé. Nem kárt okoznak, hanem

adnak nekünk. Nem elveszik a lehetőséget, hanem megteremtik azoknak, akikkel foglalkoznak. Aki önkéntes, nem ilyen bánásmódot érdemel, hanem szeretetet, elfogadást, törődést...”

Forrás: www.24.hu

Nem zárhatják ki a közmunkából, akinek rendetlen az udvara

A magyar települések fele, 1684 önkormányzat hozott rendeletet a lakókörnyezet rendezettségére vonatkozó követelményről, tehát sokakat érint a paragrafus, amely hatályát veszti, amint az Ab-határozat megjelenik a Magyar Közönyben.

„Észszerűtlen, és mint ilyen, önkényes jogalkotói döntés” – ezzel az indoklással semmisítette meg az Alkotmánybíróság azt a törvényhelyet, amely szerint „az álláskeresőt három hónap időtartamra

ki kell zárni a közfoglalkoztatásból, ha önkormányzati rendeletben előírt, a lakókörnyezet (kert, udvar, jogszabályban meghatározott, az ingatlanhoz kapcsolódó közterület) rendezettségének biztosítására vonatkozó kötelezettségét nem teljesíti”.

Mindez ugyanis a magánszférához való jog olyan korlátozását jelentené – állapították meg az alkotmánybírók –, ami semmilyen alkotmányjogilag értékelhető összefüggésben nem áll a szociális ellátással. Márpedig a magánszféra „teljesen ki van zárva minden állami beavatkozás alól, mivel ez az emberi méltóság alapja”.

A közfoglalkoztatottak „tipikusan nehéz anyagi helyzetben lévő, a társadalom legkiszolgáltatottabb rétegéhez tartozó személyek”, és „nincs semmiféle észszerű oka annak, hogy az álláskeresőnek pusztán erre a körére különleges életvezetési előírásokat írjon elő a jogalkotó”, illetve a munkavégzéstől független feltételek teljesítését írja elő – írják a bírák.

Forrás: www.hvg.hu

Amerikában is látják, hogy mit tett a Fidesz a vidéki sajtóval

Keményen bírta a magyar kormány médiapolitikáját David Kostelancik amerikai ügyvivő, aki nagykövetségében a legmagasabb rangú amerikai diplomata Magyarországon.

„A közelmúltban a kormányzatot támogató személyekhez kötődő vállalatok megszerezték az ellenőrzést az utolsó, még megmaradt független megyei lapok felett. Azok az újságírók, akik ezeknél a médiumoknál dolgoznak vagy dolgoztak, úgy tájékoztattak minket, hogy az új tulajdonosok diktálta szerkesztőségi irányvonalat kell követniük, és nem lehet kormánykritikus cikket megjelentetniük. A kormányzat jelentős állami hirdetéseket csatornázza a baráti médiatulajdonosokhoz, miközben a független médi-

umok szinte semennyi állami hirdetéshez nem jutnak. Azt halljuk, hogy magánvállalkozásokkal közlik, ne hirdessenek a független médiumokban, ellenkező esetben retorzióra számíthatnak” – fogalmazott az ügyvivő.

Mindezek miatt az amerikai külügyminisztérium pályázatot hirdetett, amelynek keretében összesen 700 ezer dollárral (187 millió forinttal) kívánják támogatni a fővároson kívüli nyilvánosságot.

Ez a pályázat megalázó a Fidesz-kormány számára, hiszen azt jelenti, hogy az USA tudja, Magyarországon ma már rendkívül korlátozott a sajtószabadság. Ennek ellensúlyozására Amerika anyagi áldozatokra is hajlandó.